

We komen in het spookdorpje Tazzu. Uit geschriften weet men dat het dorp al bestond in 1485. Een volkstelling van 1537 leert ons dat er toen 95 inwoners waren. Het dorp had toen

een zeer belangrijke rol omdat het op een kruising lag met paden naar verschillende dorpen. Er leefden vooral herders in het dorp.

Enkele jaren geleden hebben een aantal vrijwilligers van Marignana wel de kerk gerestaureerd. Het dak werd versterkt en een muurschildering binnen in de kerk werd gerestaureerd. Dit werd voornamelijk gedaan omdat er elk jaar op 29 juni feest wordt gevierd in Tazzu.

Toen er echter een weg werd aangelegd naar Marignana werd Tazzu plots minder belangrijk en trokken de herders en de bewoners van Tazzu naar Marignana. Het dorp Tazzu ontvolkte

beetje bij beetje. De laatste inwoner van het dorp overleed in 1935. In de jaren 1970 kende Tazzu nog een korte heropleving omdat er een aantal hippies, die dichterbij de natuur wilden leven, zich vestigden in Tazzu. Maar al na enkele jaren zijn ook de hippies verdwenen.

Het Corsicaans is de lokale Romaanse taal. Dit is een sterk door het Frans beïnvloed maar het is Toscaans (dus: Italiaans), dat als aparte regionale taal erkend wordt door de Franse overheid.

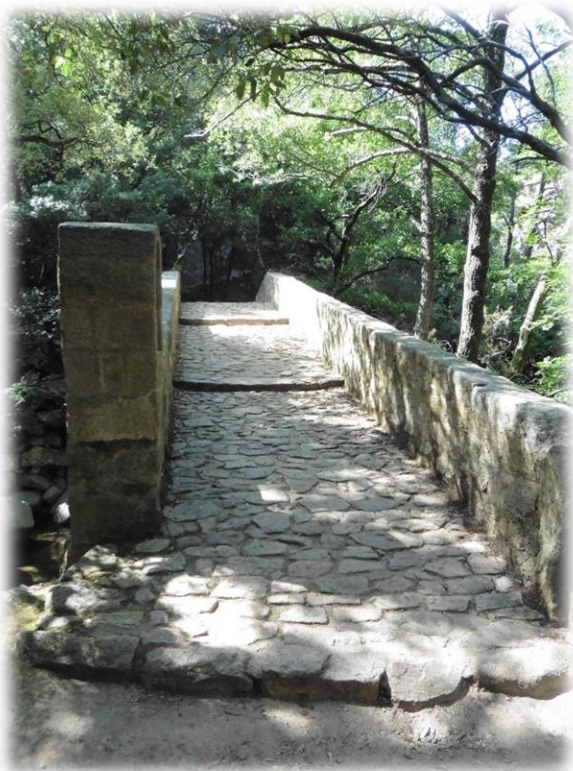
Als wij een rustpauze nemen dan gaat Baguette ook even rusten. Als we in Evisa komen zijn er bewoners die de hond herkennen en die het baasje telefonisch verwittigen. Maar het zou best kunnen dat Baguette op eigen kracht is teruggekeerd want plots was hij verdwenen.

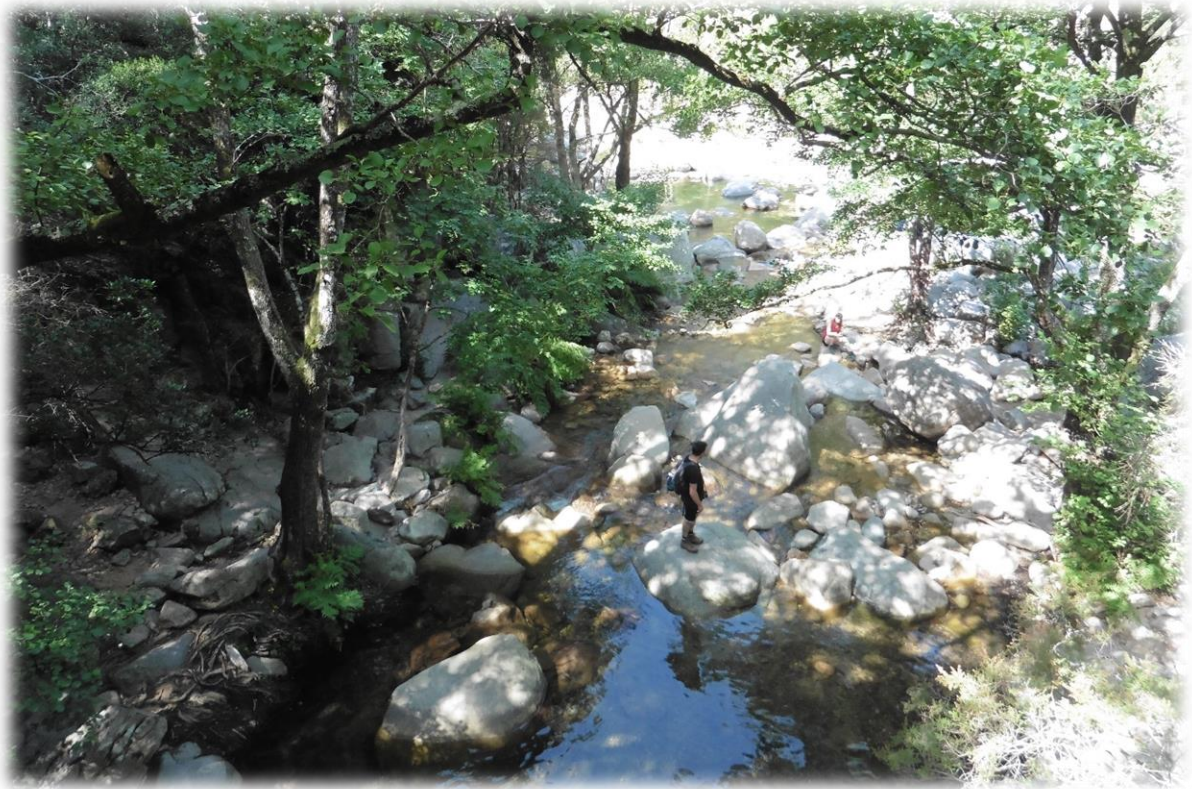
De Spelunca-kloof is een van de populairste wandelingen op Corsica. De wandeling gaat deels langs de rivier Spelunca, deels door bos en deels langs hoge rotswanden.

Op een mooi plekje nemen we alle tijd om onze picknick samen te stellen en op te eten.

De Genuese brug Zaglia, werd in 1797 gebouwd door de Genuezen om nomadische herders en bewoners in staat te stellen om zich gemakkelijk te verplaatsen. De indrukwekkende opening van de boog is te wijten aan de hevige seizoensgebonden stroom van Tavulella en haar zijrivieren. Het bouwen van de brug heeft twee jaar geduurd.

Deze bijzondere kloof is het resultaat van een miljoenen jaren durend proces van erosie, waarbij de rivieren Spelunca, Porto en Lonca, zich door het granieten landschap heen heeft geboord. In de loop der eeuwen vormde zich een prachtig landschap in deze kloof.

In de achttiende eeuw zijn er twee bruggen in deze kloof gebouwd: de Zaglia-brug en de Pianella-brug. Deze prachtige gebogen stenen bruggen zijn zorgvuldig gebouwd om een

stortvloed van water door de kloof te kunnen weerstaan. Beide bruggen zijn prachtige sporen uit het verleden en mooie voorbeelden van de Genuese bouwkunst.

En uiteraard kan er terug gezwommen worden, al blijft het meestal enkel bij pootjebaden.

Enkel Herbert heeft het lef om te zwemmen in het, toch wel, ijsskoude water.

Buiten de dorpskernen zijn nagenoeg alle verkeersborden deels kapot geschoten. Corsicanen zijn goede jagers en ze moeten toch ook wat kunnen oefenen!

De vlag van Corsica vertoont een zwarte Morenkop met een witte band om het voorhoofd en met een strik naar achter. Met zekerheid weet men het niet meer maar misschien herinnert dit aan de overwinning op de Moren en was het vroeger een blinddoek over de uitgestoken ogen van de

Morenkop. Maar het zou ook kunnen dat de eerste bewoners van Corsica slaven waren. Deze droegen een band rond het voorhoofd met de knoop naar voor. Maar met de bevrijding werd de knoop naar achteren geplaatst om de herinnering aan de slavernij weg te werken. De Morenkop werd gekozen als officieel symbool van Corsica op 24 november 1762. Vandaag is het een embleem van een volk en een symbool van een etnische dooreenmenging die Corsica gedurende eeuwen gekend heeft.

We overnachten, de rest van de week, in het mooie hotel Corsica, met zwembad. De meeste kamers, net als mijn kamer, hebben uitzicht op de Genuese toren dat zich op een klein eilandje bevindt aan de haven van Porto.

Porto staat bekend om zijn mooie zonsondergang. Elke avond, bij zonsondergang, staat de dijk dan ook vol met mensen met het fototoestel in aanslag. En het moet gezegd de zonsondergang hier is echt wel spectaculair.

Woensdag 18 september 2019

- Wandeling : De wandeling van de facteur
- Gebied : Van Col de la Croix naar Girolata
- Afstand : 5 km
- Stijgen : 100 m
- Dalen : 300 m
- Duur : 2 uur

We volgen het pad van de facteur. Postbode Guy Ceccaldi heeft gedurende 30 jaar de post bedield in Girolata, toen bewoond door slechts 8 mensen.

Zes dagen per week vertrok de postbode vanuit zijn dorp Partinello op een bromfiets tot aan het pad dat leidt naar Girolata. Hij was de bekendste witte baard van Corsica.

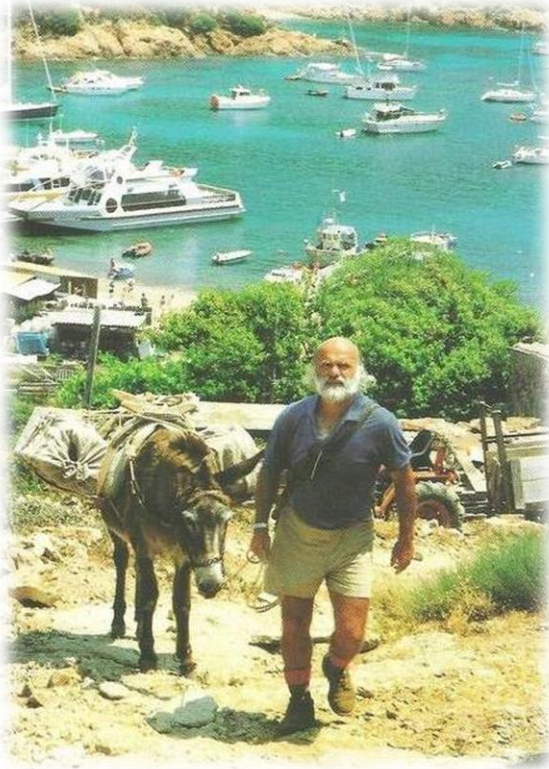
Zelfs al was er geen enkele brief of zending, de facteur deed zijn ronde want in Girolata hadden de mensen ook recht om een brief te posten.

Voor de factuur was het een volledige dagtaak. Ook bij sneeuw en stormweer leverde hij zijn post af. Toen hij ouder werd kreeg hij meerdere keren een andere job aangeboden doch hij

weigerde iets anders te doen. Zijn warme figuur van welwillende grootvader was voor het gehele dorp een symbool van dienstbaarheid voor de mensheid. Hij is met pensioen gegaan in 2006 en sedertdien wordt de post bedield met de boot.

Op 24 februari 2017 stierf Guy (de facteur) in het medische centrum Calvi op 77-jarige leeftijd. Foto links boven, komt van het internet. De facteur legde het traject af in 40 minuten. Indien hij ook grote pakken mee had maakte hij gebruik van een ezel en duurde de tocht wel wat langer.

Op een nacht in februari 1943 vertrekken muilezels in de buurt van Girolata met 450 wapens en niet minder dan 60.000 patronen.

Het waren de eerste wapens die de geallieerden leverden aan de maquisards. De levering werd door de onderzeeër Casabianca gebracht tot op een paar honderd meter van de kust waarna het in rubberbootjes naar de kust werd gebracht.

Maar dat was nog maar het begin. In de nacht van 1 op 2 juli 1943 bracht diezelfde onderzeeër, in St-Florent, in alle stilte, 13 ton wapens en munitie aan land voor het Corsicaanse verzet.

Deed Guy de facteur er maar 40 minuten over om in Girolata te komen, wij hebben hetzelfde traject gedaan in twee uur, maar wij zijn dan ook met vakantie.

Het kleine gehuchtje Girolata heeft slechts een paar tientallen huizen en is niet bereikbaar via de weg. Via het land kan men er enkel te voet geraken of met de boot via het water.

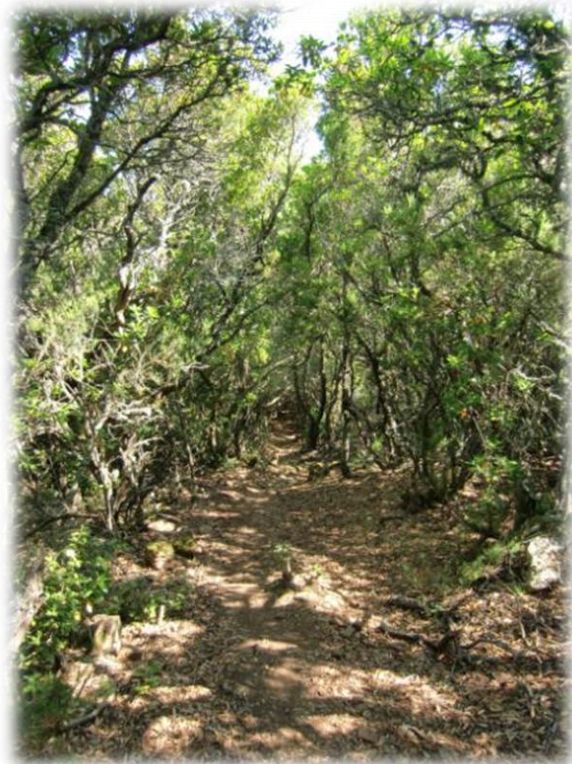
Koeien lopen vrij rond op het strand. Girolata heeft ook een kleine haven die toegankelijk is van april tot oktober. Er kunnen 70 boten en jachten aangemeerd liggen. Je kunt er terecht met een bootje van minder dan 6 meter tot jachten van meer dan 26 meter.

Het kleine haventje van Girolata wordt bewaakt door 10 havenagenten. Als je met een boot wil aanleggen moet je meerdere dagen op voorhand reserveren. In het hoogseizoen kost het aanleggen van een klein bootje van minder dan 6 meter in de haven 19 euro per nacht en voor de grootste jachten van meer dan 26 meter dient men 161 euro per nacht neer te tellen. Je kan er geen brandstof tanken.

Het fort van Girolata werd gebouwd in de 13de eeuw door de Genuezen om zich te beschermen tegen de Moren. Later werd het fort bewoond door herders en nog veel later werd het dorp, zoals het nu nog altijd is, gebouwd.

Tot ver in de 18de eeuw verlieten de bewoners van Girolata nauwelijks hun dorp. Zij leefden van het vee en van de langoustinevangst. Momenteel leven ze vooral van het toerisme.

Met de gehele groep doen we een boottochtje naar het natuureservaat Scandola. Het ligt tussen de Golf van Porto en de Golf van Galéria.

Op sommige plaatsen zijn de stenen en de rotsen onder water bedekt met witte algen.

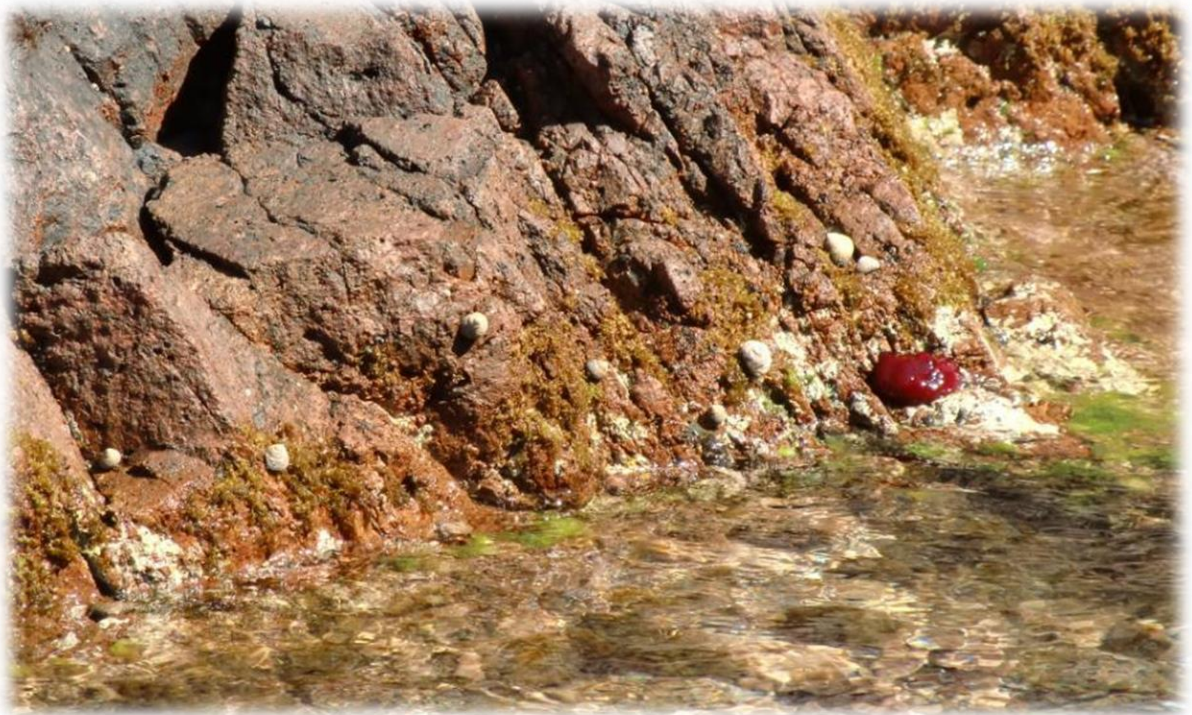
Het natuurreservaat is 19,19 km², waarvan 9,19 km² land en 10 km² water, opgericht in december 1975 en ligt in het Regionale Park Corsica. Het park en het reservaat zijn door de UNESCO aangewezen als Werelderfgoed in 1983.

Deze grote vis zou wel eens een tandbaars kunnen zijn. Hij kan tot 1,25 meter worden, is lekker om te eten maar is hier beschermd.

Mooie rotsen, uitgesleten door erosie strelen het oog.

In 1930 werd een wet van kracht die vernietiging of verandering verbodt. Het Scandola-natuurreservaat wordt streng beschermd om het gebied in haar oorspronkelijke staat terug te brengen. De rode bol is eveneens een alg en wordt zeetomaat genoemd.

Al hebben we er geen enkele gezien (foto is van een vorige rondvaart in Scandola), in dit reservaat zitten ongeveer 70 koppeltjes visarenden. Ze kunnen tot 8 meter diep duiken om hun prooi te vangen. De visarend is een vrij kleine arend die graag boven water stilstaand 'bidt' en dan met uitgestoken klauwen op een vis duikt. Hij is relatief sterk gezien zijn grootte en kan prooien pakken bijna even zwaar als hijzelf. De visarend is in vlucht goed te herkennen door zijn geheel witte onderkant, zijn chocoladebruine bovenkant en zijn enigszins 'geknikte' vleugels.

Door het oog van de visarend loopt een donkere streep. Het verenkleed is bij beide geslachten gelijk. De lichaamslengte is zo'n 55 cm en de spanwijdte bedraagt 150 tot 170 cm en het gewicht 1,5 tot 2 kg. De vrouwtjes zijn iets groter en zwaarder.